

očedile in popravile, a zidalo se je mnogo cerkev tudi novih; ljudje so se v veri poučevali vse natančneje, in sv. zakramentje so se zopet delili bolj pogostoma in v starem redu.¹⁾ Tudi je bilo protestantskim spisom v zavračilo prirejenih in natisanih nekoliko katoliških knjižic slovenskih, kakor: Leonarda Pahenekarja kratek katekizem že prej leta 1574, potem Tomaža Chrona »Evangelia inu lystuvi« leta 1612., Mih. Mikca »Ta mali Katechismus« leta 1615. in Jan. Čandika »Catechismus Petra Canisia« leta 1618.;²⁾ in razven teh je še koperski škof Ivan Ingenerij (leta 1576.—1600.) dal natisniti slovenski katekizem, za katerega pa se sedaj več ne zná.³⁾

Takó se je tedaj vršila v Slovencih prava, katoliška reformacija proti verskemu novotarstvu lutrovskega, s kakšnimi uspehi in posledicami, povedano je bilo že v »Lj. Zvonu« 1890., 715 sl.

¹⁾ Trdina l. c. 113.

²⁾ »Škof Kren je hotel sicer požgane knjige z novimi zgolj v katoliškem duhu pisanimi nadomestiti, pa manjkalo je za to delo takó marljivih pisateljev, kakoršni so bili Trubar, Dalmatin in drugi luterski učitelji. Vendar je Kren tudi v tem obzira hvale vreden, ker se je, čeravno ne mnogo, pa vsaj najpotrebnejše za ljudstvo spisalo.« Jan. Trdina: »Zgod. slov. národa« 113.

³⁾ Prim. »Lj. Zvon« VI. 234., 434. Op. Ad. Skalarja prevod »Šulla tiga premiš-luvana« 1643. leta je ostal le rokopis.

Potnikova usoda.

Naprej čez goré in doline!
Nikoli ne peša mi hod;
Če tukaj mi solnce posine,
Utone mi zopet drugod.

Večér me pozdravlja, in zôra
Vprašuje me jutranja, kam:
A jaz, da nikjer ni odmora
Útrujenim nogam, to znam.

Srcé pa želelo pokoja,
Ostalo bi tukaj in tàm —
A potniku draga je hoja,
Od tukaj ga žéne drugàm.

Ostane pa srcu uteha,
Kadár se poslavlja od kod,
Da želja do mira poneha,
Ko kraj se prestvári in rod.

y.

